

Joulun aikaan saa touhottaa

Juttelin äitini kanssa muutama viikko sitten joulusta. Isäni liittyi keskusteluun ja totesi siinä, että kohta teillä alkaa taas touhotus joulun takia. Äitini totesi, että niin alkaakin - joulu ei tule ilman sitä touhotusta. Adventin aika on itselleni valmistautumista jouluun, adventin aika on "touhottamista."

Adventin aika on odottamista, lapsena adventtisunnuntait ja joulukalenteri toimivat laskureina jouluun. Nyt nuorena aikuisena joulun odottaminen on saanut uuden muodon ja omaan kotiin muuton myötä äidin "touhotus", perinteet ja adventtikynttilän sytytys ovat siirtyneet itselleni aivan luonnollisena jatkumona. Tahdon valmistautua ja odottaa joulua siivoamalla, leipomalla ja ostamalla joululahjoja.

Odottamista on maailmassamme monenlaista. Joulun aika ja adventin aika antavat odottamiselle toisenlaisen muodon. Jouluun valmistautuminen sisältää monia erilaisia perinteitä. Oli adventin aikasi touhottamista, hengellistä valmistautumista, perinteitä tai lapsen loistavien silmien tuikkivaa odotusta ja jännitystä, tahdon toivottaa siunattua adventin aikaa.

Kuuntele....

Tiukuja voit jo kuulla,

Joulu on jo porraspuulla.

Sytytä kynttilä, hiljenny tovi,

avaa Joululle ovi.

Kirjoittaja on Camilla Vuori, vs. nuorisotyönohjaaja, Heinolan seurakunta